

"İkinci yolun seferinde, tevellüdat namında, sevinç ve şenlikle bir tahşidat ve sevkiyat-ı askeriye vardır ve vefiyat namında sürur ve mızıka ile terhisat-ı askeriye görünüyorlar." cümlesini izah eder misiniz?

"İşte, o ikinci yoldaki medar-ı sürur ve saadet olan binler ahvalden bu hal bir nümunedir. Sair ahvâli sen kıyas et. Bütün o ikinci yolun seferinde, tevellüdat namında, sevinç ve şenlikle bir tahşidat ve sevkiyat-ı askeriye vardır ve vefiyat namında sürur ve mızıka ile terhisat-ı askeriye görünüyorlar."

"İşte, Kur'ân-ı Hakîm beşere bu yolu hediye etmiştir. Bu hediyeyi kim tam kabul etse, böyle iki cihanın saadetine giden bu ikinci yoldan gider. Ne geçmiş şeyden mahzun ve ne de gelecek şeyden havf eder."(1)

İslâm ve iman nazarında insanın dünyaya gelmesi askere alınma, ölmesi ve kabre girmesi ise, askerden terhis olup asıl vatana kavuşmadır.

Nasıl ki, askere giden bir genç davul ve zurnalar ile uğurlanıyor, terhisi gelince de heyecan ve saadete memleketine dönüyor ise; aynen öyle de mümin bir insan da şu dünya kışlasına sevinç ve şenlik ile gelir, ölüm terhisi ile de cennete severek ve gülerek gider. Çünkü ölüm hiçlik ve yokluk değil, ebedî bir âlemin, sonsuz ve sürurlu bir saadetin kapısı ve başlangıcıdır.

Yani, iman açısından, insanın doğması da ölmesi de sevinç ve saadet kaynağıdır.

(1) bk. [Lem'alar, On Yedinci Lem'a.](#)